

תת"ע 4797/01/21 - מדינת ישראל נגד ולדימיר נזרנקו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4797-01-21 מדינת ישראל נ' נזרנקו
תיק חיצוני: 14216715012

כבוד השופט אור לרנר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
ולדימיר נזרנקו	נגד
	נאשמים

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם, אשר נשפט בהיעדרו בתאריך 15/2/21.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו. לטענת הנאשם כי נודע לו אודות פסק הדין בבדיקה שגרתית, וכי עקב סיבה בריאותית נמנע ממנו להתייצב (לא הוצג אישור רפואי), כן טען המבקש כי יגרם לו עיוות דין מאחר והוא כופר בביצוע העבירה, והעלה גרסתו למה שאירע.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי במעמד ביצוע העבירה ניתנה לנאשם הזמנה לדין ועליה תאריך המשפט.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על שני חלקיה.

על פי החוק וההלכה הנוהגת נדרשת קיומה של אחת מבין שתי העילות הקבועות בחוק- הצדק סביר להיעדרות, או קיומו של חשש ממשי לעיוות דין - לענין זה ראו סע' 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982-; רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 29.12.09); רע"פ 5146/09 שרעב נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 28.7.09)

עיון בהזמנה לדין הסרוקה בתיק מלמד כי הנאשם קיבל את הדו"ח וחתם עליו, במקום ביצוע העבירה, עובדה שלא הוכחה על ידי הנאשם. אולם נטען כי הוא סובל מבעית זיכרון שמנעה ממנו להתייצב, וכי הוא סובל מנכות, אך לא צורפו כל האסמכתא או תיעוד למצב הנטען המצדיקים הימנעות מהגשת בקשה מתאימה במועד, או התייצבות. כך או אחרת, היה על הנאשם לוודא הגעתו לדיון, ומצבו הרפואי הנטען אינו פוטר אותו מלהתייצב או לדאוג להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט.

בנוסף, אין בטענותיו של הנאשם באשר לכפירתו באשמה כדי לבסס חשש לעיוות דין. העלאת גרסה שונה מגרסתם של השוטרים אינה מצדיקה השבת הגלגל לאחור ויש צורך בטענות כבדות משקל על מנת לבסס חשש לעיוות דין. טענות מעין אלה יש לבסס ראיתית, לפחות ברמה הראשונית וזאת לא עשה הנאשם.

טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטרים היתה עומדת למבחן בעת עדותם, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת המבקש דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת המבקש. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרות להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

סוף דבר, משלא הצביע הנאשם על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו ומשלא ביסס את טענותיו בדבר עיוות דין, הבקשה נדחת.

סוף דבר, הבקשה, על שני חלקיה, נדחת.

זכות ערעור כחוק.

בשולי הדברים אני מוצא להורות, מאחר ורישיונו של הנאשם נתפס בשטח והועבר למזכירות בית המשפט, כי המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה מיום תפיסת הרישיון - 29.9.21. חישוב הפסילה על ידי רשות הרישוי ובמצטבר לכל פסילה אחרת.

54678313

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.